

מסורת הש"ס

(א) חגיגה טז: עירובין
 טז: ד"ה לל [קדושין לו].
 (ב) לעיל ח. כה. ו [קמת]
 פלו. ו [בין קדושין]
 (ג) כדורות לל עירובין
 נא. מכות יג: יבמות ח:
 נדה כב: יומא ג: טור
 ה. הוריות ח: מנחות ד.
 (ד) [מלכות פרשה ד.
 ו] [לל במי שהולאחיו].
 (ה) [עירובין ח' במכות לד.
 ד"ה ורש"י ומוס' ב"ק פא:
 ד"ה אלוהין] (ו) [עין
 מוס' לעיל פ: ד"ה קדשים].

תורה אור השלם

ו. וְיָרָא יוֹסֵף אֶתָּם בְּנֵימִין וְיֹאמַר לֵאמֹר עַל כִּיתּוֹ הִבָּא אֶת הָאֲנָשִׁים הַבִּיתָה וּטְבַח טֶבֶח וְהִכֵּן כִּי אֲתִי יֵאָכְלוּ הָאֲנָשִׁים בְּעֶדְהֵם:

2. ושב הכהן כיום
השביעי וראה ונתן
פשה הנגע בקריית
הקית: ויקרא יד לה
ובא הכהן וראה ונתן
פשה הנגע בבית צרעת
ממחרת הוא בבית טמא
הוא: ויקרא יד טז
3. ואיש איש מבית
ישראל ומן הגר הולך
בחוכם אשר יאכל כל
דם ונתתי מני נפש
האכלת את הדם
והביתי אתה מסר
עמו: ויקרא יז י

מוסף רש"י

[illegible]

כסוי הדם פרק ששי חולין

אֶלֶּל סַפֵּק אִישׁ. ודוהוּ יוֹם טוֹב גָּמוּר: **וְר' יוֹסִי.** לֵאלֹא שְׂחִיבָא לִיהּ
הָא פִּירְכָא מִשּׁוּם דְּלֹאִיל לְעֵמֶיזָא דְּלֹאִר דְּאִפִּילוּ אִשֶּׁה וּדְלִית תַּקְעָה
וְאִשְׁמַעֲיָא דְּלֹא מִיחִיבָא אֶלֶּל בְּכֹסֵי דְּלֹאִיל יִדְעִין דְּבִתְמָה הִיא בְּיוֹמָא
דְּאִשְׁמַעֲרָא בְּכֹסֶת כּוּי מִסְפַּק לֹא מִחֲלָין עֲלֶיהָ יוֹמָא: **סוֹמְכוֹת רְשׁוּ.**

עבודה עובדת בקדשים. והכל נמי לא
אחריו מחללת יום טוב היא: ולמאי
דקאמרי רבנן נמי. דלאה אקורה
לתקיעת וטומטום דספק הוא דוזה
לאקו ליה פירכא למשובה שלהם: מה
לתקיעת שופר שכן ודא דוזה שכן
במקדש. לפיכך ספיקא דוזה יום
טוב בגבולין: האמר בכסוי. שאין
ודאו דוזה שבת כלל: הו' בשאר לילי
הנהגה. בתמיה: מתנ' חיה
ועוף הנסקלין. כגון שגרצו ועגמר
דיין וטחנן: ותחמיו פוטריין. דשמיטה
שאניה ראויה לא שמה שמיטה ואע"ג
דבכסוי פסיכה חיה אפילו הו' כי
אשר יאכל כחיב. וטעמיה דרבי מאיר
מפרש בגמרא: גמ' ראה רבי
דבריו של רבי מאיר באותו ואם בנו.
לדשמיטה: שאניה ראויה שמה שמיטה
ואלאוהו: ושלא כלשון חכמים. דמתנן
בה (לעיל דף סא): רבי שמעון פטור
ותחכמיו מחייבין ובכסוי חנן ר' מאיר
מחייב ותחכמיו פוטריין. ולקמיה מפרש
ואלאוהו מאי שנה דחיה לא כהן ואלו
כלהו: מה ללשון שמיטה ראויה. דכחמי
(ובדאשית ג) כי אתי יאכלו: ושכ הכסן
ובא הכסן. בגמרי בזה חמיב וילפיין
מינה גזירה שוה כחורם הכניסו: נאמר
ואלאוהו ודאמר ובה הכסן מה
שיבה חולק וקולה וטח וטחן לו שזע
אף ציאה כו' וכבר פירשתי יפה
בעירובין ⁽¹⁾ (בכרז מערבין) דף סז.
בשחטין מוח חמיב (ויקרא י) דס שפך:
לא

א"ר מני בר פמיש גמר ¹מטבות מבת והכן מה להלן שחיטה ראויה אף כאן שחיטה ראויה ור"מ נמי ליגמר מטבות דנין שחיטה משחיטה ואין דנין שחיטה מטבחה ²מה נפקא מינה הא תנא דבי רבי ישמעאל ³ושב הכהן וכא הכהן זו היא שיבה זו היא בואה הני מילי היכא דליכא דרמי ליה ⁴ אבל איכא דרמי ליה מדרמי ליה ילפינן ורבי שמעון נמי ליגמר משחזי חוץ דנין חולין מחולין ואין דנין חולין מקדשים ור' מאיר אטו אותו ואת בנו בקדשים מ' ולא נהיג היינו דקאמר רבי חייא ראל רבי דבריו של ר' מאיר באתו ואת בנו ושנאו בלשון חכמים מאי טעמא דר' מאיר בכסוי הדרס אמר ר' שמעון בן לקיש ⁵גמר שפיכה שפיכה משחזי חוץ מה להלן שחיטה שאינה ראויה שמה שחיטה אף כאן שחיטה שאינה ראויה שמה שחיטה ורבי שמעון ⁶אשר יאכל כתיב ורבי מאיר ההוא ⁷למעוטי עוף טמא הוא דאיתא ורבי שמעון עוף טמא מאי טעמא דלאו בר אכילה הוא טרפה נמי לאו בר אכילה הוא והיינו דאמר רבי חייא ראל רבי דבריו של רבי שמעון בכסוי הדרס ושנאו בלשון חכמים אמר רבי אבא

ללא דלפיין האט שטיטע משחטעס וואס ילפיין צוברענגט וואסער (צ"ק דף ע"א). טענהאט מעגליכע אפ"ט ור"מ למע ליה למילף משחטוי חוץ נילף מגופיה דאחור ואת בני טוהג בקדשים אע"ג דלאו יו"ל דינחא ליה למילף משחטוי חוץ משום דמגופיה אינא למידיחא דלא אסר רבנאנא אחור ואת בניו דשחטתא דרביה יא: ווא"ו דנין חוצין טקדשים. ומ"מ בקדשים נמי פטר בשחטתא שחטתא חצונו בחוץ כתיב ותימה דנפקר תמיד דרש"י (פסחים דף ק"ג). חנן רבי שמעון אומר השחוט פסחא פטור ומפרש בקוטרעס משום דרש"י פסול ורש"י לעגליה דלמיר שחטתא שחטתא דרביה ל"א טעהא משחטוי חוץ דשמה שחטתא דהיא קדשים מקדשים: ור"י שמעון אשר יאב"ב ברי"ב. אבל אם דלא דמי שחיה לעצמה כמו שחיה לעצמה ו' הקשה הה"ר אליעזר ממ"ץ אימנא דהיא אש יסוכל להאכילי לאחריס כדדרשי רבי שמעון מכל האוכל אשר יאכל צפרק הנמנות והנכסים (ולקמן דף קכ"ט). ומרבין אפילו עוף טמא כיון דמוציא צנאיה ור"ל דהתם כתיב מכל האוכל דמר

פה.

עין משפט
נר מצוה

יִרְאָה אֶת מִי שֶׁיֵּשׁ תְּהִלָּה
מִפְּנֵי קִדְּוֹתָהּ הֵלֵךְ
סָמַח עֵשֶׂן קָפָה
בְּזֶה מִי שֶׁיֵּשׁ תְּהִלָּה
שְׂחִיטָה הֵלֵךְ יִסְמַח
עֵשֶׂן כִּד טִשְׁטֵעַ יִרְאָה
כֵּן טִשְׁטֵעַ יִסְמַח
בְּזֶה מִי שֶׁיֵּשׁ תְּהִלָּה
הֵלֵךְ
יִרְאָה מִי שֶׁיֵּשׁ תְּהִלָּה יִסְמַח

גליון הש"ס

גם' נמר שפיכה שפיכה.
עין לעיל דף כז ע"ב
מוס' ד"ה בשפיכה:
שם למעשים עוף במא.
ער מוס' ח"ד קדושין
דף נ ע"ב ד"ה המקדש
בערלה:

שיטה מקובצת

א אבל איכא דדמי ליה
 מדדמי ליה. ג"כ ע"י
 תוס' מנחות דף ד' ע"א:
ב הקשה ה"ר אליעזר
 ממ"ן. ג"כ ע"י תוס'
 בכורות דף ט' ע"ב:

רבינו גרשום

[illegible]

(א) ציל יראה דבריו של ריש
בכספי הדם יתני כמתנ"י ר"מ
יט'.